

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/72/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4125011440
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Podmaníková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2026:4125011440.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Podmaníkovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Dušana Špireka, v trestnej veci proti obžalovanému mladistvému A. A. a spol., pre zločin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno d/, odsek 3 písmeno f/ Trestného zákona s poukazom na § 139 písmeno a/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného mladistvého A. A. proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 20.11.2025, sp. zn. 3T/62/2025, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 29. januára 2026, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného mladistvého A. A. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný ml. A. A. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný vinným zo spáchania zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno d/, odsek 3 písmeno f/ Trestného zákona s poukazom na § 139 písmeno a/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

„dňa XX.XX.XXXX v čase okolo 19:00 hodiny na ulici B. za majerom odcudzili finančnú hotovosť a slúchadlá poškodenému ml. C. C., nar. XXXX tak, že najskôr za ním približne 5 minút utekali, keď ho dobehli pristúpili k nemu, ml. D. A. mu otvoril tašku, ktorú mal poškodený prehodenú cez rameno, vybral mu z nej peňaženku z ktorej zobral finančnú hotovosť vo výške 10 Eur, následne k poškodenému pristúpil obvinený ml. A. A., ktorý zo zeme zobral mince v sume 4 Eur, ktoré vypadli poškodenému z vrecka a následne zobral z peňaženky, ktorú poškodený držal v ruke, mince v sume 2 Eur, potom prehľadal poškodeného a z vrecka nohavíc oblečených na sebe mu odcudzil 1 ks bezdrôtové slúchadlá čiernej farby zn. E. F. v hodnote 34,19 Eur, následne obaja obvinení spoločne z miesta odišli, čím spôsobili poškodenému ml. C. C. škodu v celkovej výške 50,19 Eur.“

Za to mu bol podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona, zistiac poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona, podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona a s použitím § 117 odsek 1 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody 2 roky. Podľa § 117 odsek 4 Trestného zákona bol zaradený na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení odvolanie obžalovaný čo do výroku o treste, ktoré odôvodnil tým, že považuje trest za neprimerane prísny, mrzí ho spáchanie skutku, poškodenému nechcel ublížiť ani ho okradnúť a skutku sa dopustil len zo svojej hlúposti. Nebol ani hlavným aktérom skutku, poškodeného nepozná, nemá s ním žiadne konflikty ani dôvod ublížiť mu. Poškodený má strach z niekoho úplne iného. Okrem uložených dvoch rokov si bude odpykávať aj trest uložený v predchádzajúcej veci 18 mesiacov a teda tresty, ktoré by mal vykonať sú tak v celkovej výmere 42 mesiacov. Počas pobytu vo väzbe si uvedomil, že treba urobiť zmenu a začať sa správať slušne, rozumne a hlavne v súlade so zákonom. Žiadal, aby odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok a uložil mu trest odňatia slobody s použitím § 39 Trestného zákona pod dolnú hranicu trestnej sadzby.

Obžalovaný mladistvý na verejnom zasadnutí uviedol, že je 18-ročný chlapec, ktorý urobil chybu a svoje konanie veľmi ľutuje.

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí uviedla, že obžalovaný mladistvý stotožnil tretiu osobu, ktorej sa poškodený bojí pri svojom výsluchu pred sudcom pre prípravné konanie dňa 01.06.2025. Samotný výkon väzby na neho pôsobí výchovne. Navrhla, aby odvolací súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedol, že rozsudok súdu I. stupňa považuje za zákonný, dôvodný a trest za primeraný. Vo vzťahu k osobe obžalovaného, ktorý sa opätovne dopustil zločinu v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za lúpež, nie je opodstatnené mimoriadne zníženie trestu. Navrhoval odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Trestného poriadku.

Po vyhlásení obžalovaného v zmysle § 257 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku, teda že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a splnení všetkých procesných podmienok ustanovenia § 257 odsek 5, odsek 6 Trestného poriadku, súd I. stupňa prijal vyhlásenie obžalovaného postupom podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku a vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste. Podľa § 257 odsek 5 Trestného poriadku súdom prijaté vyhlásenie o vine obžalovaného je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním. Z týchto dôvodov a z dôvodov uvedených v ustanovení § 317 odsek 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal výlučne napadnutý výrok o uloženom treste. Pri preskúmaní výroku o treste krajský súd ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného mladistvého nie je dôvodné.

Preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil, že v tomto konaní bol zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie, ktoré súd I. stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie. Pri vykonávaní dôkazov orgány činné v tomto konaní postupovali podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní pri vykonávaní dôkazov postupoval podľa ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

Svoje rozhodnutie súd I. stupňa primerane odôvodnil tak, ako mu to ukladajú príslušné ustanovenia Trestného poriadku, keď uviedol, akými právnymi úvahami sa správal pri hodnotení vykonaných dôkazov vo vzťahu k ukladanému trestu.

Po preskúmaní výroku o treste krajský súd zistil, že súd I. stupňa správne pri ukladaní trestu aplikoval kritériá ustanovenia § 33a a 34 Trestného zákona, keď prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, správne zistil u obžalovaného dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona a nezistil priťažujúce okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, správne postupoval pri ukladaní trestu u obžalovaného podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona (keďže opätovne spáchal zločin) a § 117 odsek 1 Trestného zákona (obžalovaný sa dopustil skutku ako mladistvý) a uložil obžalovanému trest odňatia slobody 2 roky (po úprave trestnej sadzby podľa § 117 odsek 1 Trestného zákona), teda na samej dolnej hranici trestnej sadzby. Správne ho zaradil do ústavu na výkon trestu pre mladistvých, pretože sa skutku dopustil ako mladistvý.

Krajský súd riešil predbežnú otázku, či bol obžalovaný v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 37T/8/2023 osvedčený, pretože skúšobná doba mu uplynula dňa 20.01.2026, pričom zo spisového materiálu vyplýva, že osvedčený nebol.

K námietkam obžalovaného mladistvého, že nepoznal poškodeného a nechcel mu ublížiť, odvolací súd uvádza, že z výpovede poškodeného vyplýva opak toho, čo tvrdí obžalovaný, a síce, že sa oboch obžalovaných bál, utekal pred nimi, lebo v minulosti ho už zbili. Z uvedeného vyplýva, že poškodený nebol pre obžalovaného náhodnou obeťou, ale tohto poznal a dokonca mu už aj ublížil. Krajský súd poukazuje práve aj na tú skutočnosť, že v tak mladom veku, ktorým sa obžalovaný tiež

bráni, sa už dopustil druhýkrát zločinu, má spáchaných osem priestupkov, opakovane aj majetkového charakteru (sedem krádeží). S prihliadnutím na uvedené skutočnosti bolo potrebné uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody, nielen preto, že sa dopustil trestnej činnosti počas plynutia skúšobnej doby, ale aj preto, že podmiennečné odsúdenie v jeho predchádzajúcej trestnej veci zjavne nevedlo k dosiahnutiu účelu trestu.

Trest, uložený mu na samej spodnej hranici trestnej sadzby, nemožno považovať za neprimerane prísny. Pokiaľ ide o ustanovenie § 39 Trestného zákona, toto nemá byť automaticky aplikované v každom prípade, v ktorom urobí obžalovaný vyhlásenie o vine, súd má iba možnosť a nie povinnosť aplikovať toto zmierňujúce ustanovenie. V prípade osoby obžalovaného ako recidivistu, ktorý sa dopustil opakovane zločinu, neprichádzalo do úvahy aplikovať ustanovenie § 39 Trestného zákona. Krajský súd pripomína dôrazne obžalovanému, že t.č. už dovŕšil plnoletosť a ak v budúcnosti nebude viesť riadny život a dostane sa znovu do rozporu so zákonom, už sa na neho nebudú vzťahovať zásady ukladania trestov pre mladistvých.

Z uvedených dôvodov preto krajský súd neakceptoval odvolacie námietky obžalovaného, pretože súd I. stupňa sa dostatočne vysporiadal so všetkými skutočnosťami významnými pri ukladaní trestu, vrátane skutočností udávaných obžalovaným, ako aj mierou závažnosti jeho konania a podľa názoru krajského súdu trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov so zaradením do ústavu pre výkon trestu mladistvých, ukladaný obžalovanému, bol zákonný a správny.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také zákonné dôvody uvedené v ustanovení § 321 písmeno a/ až e/ Trestného poriadku, ktoré by odôvodňovali akúkoľvek zmenu výroku o treste odvolaním obžalovaného mladistvého napadnutého rozsudku súdu I. stupňa, odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať ďalší riadny opravný prostriedok.